

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

YENİ DÜNYALARDA

SAYI : 1

HAYAL İLE BİLİMİN BULUŞTUĞU YER

OCAK 2006

ÇIKARKEN...

Sayın Bilimkurguseverler ;

Bir süredir kafamda bir bilimkurgu dergisi hazırlama düşüncesi dolaşıyordu. İnternet üzerinden ulaşılabilen ve tamamen ücretsiz bir dergi olmalıydı. Bildiğim kadarı ile son on sene içinde ATILGAN, NOSTROMO, DAVETSİZ MİSAFİR ve ALBEMUTH isimli bilimkurgu dergileri yayınlandı. İlk iki dergi uzun bir süredir çıkmıyor. Sadece son iki dergi yayın hayatına devam ediyor. Gerek kitap okuma alışkanlığı olmayan bir toplum oluşumuz, gerekse basılı bir kitap, dergi yayınlamanın maliyetli olması sonucu, tamamen kişisel çabalarla çıkartılan bilimkurgu dergileri uzun ömürlü olamıyor veya düzenli olarak çıkamıyor. Bundan dolayı neredeyse sıfır maliyetli olan bir bilimkurgu dergisi çıkarmaya karar verdim.

"Yeni Dünyalarda" adı nereden geliyor?

Ülkemizde, 1954-1955 yıllarında "Çağlayan Yayınevi" tarafından on kitaptan oluşan bir bilimkurgu kitap serisi yayınlandı. Bu serinin adı "Yeni Dünyalarda" idi. Bilimkurguda başka zamanlar, başka dünyalar vardır. Kimi zaman üzerinde yaşadığımız gezegenimizin bazen yakın, bazen uzak bir gelecekteki bir zamanında, kimi zaman milyarlarca kilometre uzaklıktaki başka bir gezegende, kimi zaman ise uçsuz bucaksız bir evrende seyahat ederken buluruz kendimizi. İnsanoğlu her zaman yeni dünyaların hayalini kurmuştur. Bilimkurgu ise bu yeni dünyalara açılan bir kapıdır. Bu kapıdan girince kendinizi "Yeni Dünyalarda" bulacaksınız.

"Yeni Dünyalarda" olmasını planladığım bölümler.

- 1-Yerli ve yabancı öyküler,
- 2-Kitap tanıtımları,
- 3-Film tanıtımları,
- 4-Bilimkurgu makaleleri,
- 5-Bilimsel makaleler,
- 6-Okuyucu mektupları.....

Bütün bunları tek başıma yapmam imkansız. Bu yüzden sizlerin de desteğine ihtiyacım var. Eğer bilimkurgu alanında çalışmalar yapıyorsanız ve bunları paylaşmak istiyorsanız işte size fırsat. "Yeni Dünyalarda" yeriniz hazır. Çalışmalarınızı, kendinizi tanıtan kısa bir yazı ile birlikte bana e-posta olarak göndermeniz yeterlidir.

yenidunyalarda@yahoo.com.tr
www.geocities.com/yenidunyalarda

sayı 0: www.geocities.com/yenidunyalarda/yd00.zip
 sayı 1: www.geocities.com/yenidunyalarda/yd01.zip

(web sitesi şu anda test aşamasındadır.)

Tüm bilimkurgu sevenler adına sahibi :
İSMAİL ŞAHİN

İÇİNDEKİLER

2 - Çıkarken	İsmail Şahin
3 - Neden Bilimkurgu?	Alpan Göksu
4 - Düşüncelerin Bilimle Buluştuğu Yer	Çilem Kılıç
4 - Kitaplık	İsmail Şahin
5 - Sıkıntı	Dr.Erkan Ergen
7 - Alzaf Mabedi	Ozan Aslan
8 - Ülkemizde Çıkan Bilimkurgu Dergileri	İsmail Şahin
9 - Robotla Röportaj	Ayşegül Engin
11 - Tuz çölü	Emre Adıgüzel
14 - Xar'ın Gezegeni	Altuğ Gürkaynak
16 - Yayın İlkeleri	İsmail Şahin

Başka "YENİ DÜNYALARDA" görüşebilmek dileğiyle.....

Derginin bu sayısında yer alan bilimkurgu ile ilgili yazılar internette ve bazı dergilerden derlenmiştir.

Bu yazıların dergide kullanılabilmesi için, alındıkları web sitelerinin yöneticilerinden, eserlerin yazarlarından izin alınmıştır.

Dergiye yazı göndermek isteyenlerin, derginin son sayfasında belirtilmiş ilkelere uygun şekilde yazı göndermeleri önemle rica olunur.

NEDEN BİLİMKURGU?

Alpan Gökse

(Aşağıda okuyacağınız yazı
ÇAĞDAŞ SANAT BİLİMKURGU AYLIK POPÜLER
DERGİ'sinin Nisan 1988 tarihli 1. sayısından alınmıştır.)

Değerli Okurlar;

Her şeyden önce, elinizde bulunan bu dergiyi okuduktan sonra, sıradan ve vakit geçirmek için hazırlanmış bir yapıt olmadığına karar vereceğinize inanıyoruz.

Ülkemizde birçok dergi var. Oysa bunlardan bir çoğunun okurlarına neler verdiği tartışılır durumdadır. Bu türdeki bazı yayınları, okuyucularına “Acaba mümkün mü?” sorusunu sordurup, gelecekte bir “mesaj” verebiliyor mu?

Biz, sadece “olabilirliği” hakkında düşünülen bazı yargı ve görüşleri siz okurlarımızın önüne sermeyi amaçlayarak; “BİLİMSEL” verilerin ışığı altında hazırlanmış öykülerle, çizgi-romanlarla ve araştırıcı yazılarımızla bu “OLABİLİR” liğin “NEDEN” ve “NİÇİN” lerini açıklamaya çalışacağız. Zamanımızdan yüzyıl önce yaşamış ve BİLİMKURGU'nun babası sayılan JULES VERNE; sanki bir falcıymış gibi, bugünkü teknolojiyi görmüştü.

“AY'A SEYAHAT” adlı öyküsünde, zamanımızda yapılan Ay yolculuğundan pek farklı olmayan olayları kaleme almıştı.

Sonra, en tanınmış eseri “DENİZLER ALTINDA 20.000 FERSAH”... Kaptan NEMO'nun, binen nükleer enerji ile çalışan denizaltısı NATHÜLÜS!.. Çağımızda yapılmış ilk atom denizaltısı olmadı mı seneler sonra?

Ya “ÖLÜM ŞUASI” adlı yapıtında, tıp dahil teknolojik her alanda kullanılan, güçlü “LAZER” ışınından söz etmesi gerçekten çok düşündürücüdür.

Bugün de durum pek farklı değildir. Bilimin ve teknolojik buluşların sonu yoktur. JULES VERNE'in zamanında birer hayal ürünü olan bu öyküleri, bugün nasıl gerçekleşmişse, bilimsel verilerden yola çıkarak meydana getirilen sanatsal yapıtların (Edebiyat, çizgi-roman, sinema, müzik, tiyatro vb.) uyarıcı mesajlarının gelecekte gerçekleşmeyeceklerini iddia etmek, olaylara dar açıdan bakmak olmaz mı?

Çağdaş teknolojinin getirdiği rahatlık ve kolaylık, bilinen bir gerçektir. Oysa bir de madalyonun diğer yüzüne bakmamız gerekmez mi?

Otomatik makinelerin gelişmesi, insan gücüne ihtiyaç bırakmadığından, meydana gelen işsizlik ve sonunda toplumsal çöküntüler... Trafiğin yoğunlaşması, gürültüler yeşil alanların hızla yok olması ve yerine dev beton binaların yükselmesi... Fabrika ve benzeri üretim birimlerinin çoğalması sonucu gerek duman, gerek zararlı gaz ve gerekse atık maddelerin doğayı kirleterek toplumun sağlığını tehlikeye sokması... Hızla artan nüfusun getireceği sorunlar (Açlık, yerleşme birimleri, ekonomik problemlerin kişisel stresleri)...

Bugün uzaya, güçlü radyo sinyalleri gönderiyoruz. Bir “mesaj” niteliği taşıyan bu radyo dalgalarını,şayet sonsuzda yaşayan üstün zekalı yaratıklar varsa, (ki bu ihtimal büyük olası) gönderdiğimiz “mesaj”ları alabilirler. Ya bizden çok üstün bir teknolojiye sahiplerse? Bu yaratıklar, iyi olabilecekleri gibi karakteristik olarak kötü de olabilirler. Sonuçta, uzayda bir nokta olan dünyamızı istila etmek isteyebilirler. Milyarlarca yıldız ve gezegenlerin bulunduğu bir sonsuzlukta, yaşamın yalnızca bizim dünyamızda olduğunu düşünmek, bir tarlaya ekilen milyarlarca tohumdan bir tekinin yeşermesini kabul etmek kadar saçma bir düşünce olur. Bu nedenle, iyi yada kötü sonuçlara her zaman hazırlıklı olmalıyız. Hırs, kin, öfke gibi insanlık erdemliğine yakışmayan duyguları bir kenara bırakıp, gücümüzü ve teknolojik buluşlarımızı, bu gibi ihtimalleri düşünerek, olumlu ve iyi yönde yoğunlaştırmamız gerekmez mi?

Örneğin; tüm bu ihtimallerden daha çok kafaları yoran ve hâlâ gündemde olan korkunç güçteki nükleer silahlar var! Süper güçler arasında, isteyerek veya istemeden bir savaş çıkarsa sonuç ne olur? İnsanlardaki genetik formun bozulmasıyla, “MUTAN” lar türeyecek yada insanoğlu kendi soyunu tümüyle yok edecektir.

Bu örneklemeler daha da çoğaltılabilir. Gerçi, bu ihtimallerin tümü gelecek için temenni edilecek şeyler değil; ama “OLABİLİR” diyerek tedbirli davranmak daha insancıl ve daha mantıklı olmaz mı?

Amacımız, bu ve bunlar gibi bir çok sorunu bilimsel açıdan ele alarak, gerek bir öyküyle, gerek bir çizgi-romanla, gerekse araştırıcı yazılarımızla sizlere sunmaktır. Size iletmek istediğimiz “MESAJ”lar, toplumumuzu bekleyen gerçekler olamaz mı? Bir bilim adamının şu sözleri gerçekten çok ilginçtir : “BİLİMKURGU, GELECEĞİN ARKEOLOJİSİDİR.”

BİLİMKURGU'nun amacı, sadece toplumsal bir uyarı değil, bilim adamlarımıza da teknolojik buluşlar için ip uçları vermektir. Bu güne dek birçok bilim adamının, BİLİMKURGU yapıtlarının içerdiği verilerden yararlanarak buluş yaptıkları bir gerçektir. Ünlü bilim adamı A.EINSTEIN: “HAYAL ETMEKTEN YOKSUN BİR BİLİM ADAMI, ASLA KEŞFEDEMEZ” demiştir. Bilinen ve tarihe geçmiş birçok bilim adamı, tüm buluşlarını önce hayal ederek kafalarında oluşturduktan sonra, teknik bilgileriyle de bu buluşlarını meydana getirmişlerdir. Bir Edison, bir Markoni, bir Grahmann Bell bunlara birer örnektir yalnızca.

İnanıyoruz ki; “BİLİMKURGU”, ülkemizde fark edilmemiş bir boşluktur. Amacımız, BİLİMKURGU'yu tanıyan ve tanımak isteyenler arasında bir köprü oluşturmaktır. Sizler; bu konuda sesini duyurmak isteyen yazarlarımız, çizerlerimiz, araştırmacılarımız; eserlerinizle, önerilerinizle birlikte olalım !
Ve siz; değerli bilimkurgu seven okurlar, ilgi ve beklentilerinizle bu köprüyü hep birlikte kuralım!

DÜŞÜNCELERİN BİLİMLE BULUŞTUĞU YER

Çilem Kılıç

Bilimsel gelişmelerin hızlandığı ayrıca bilimin teknikle birleşerek insanların ütopya dediği kolaylıkları sağladığı bir çağda yaşamaktayız. Bu olaylar karşısında hem korkarken hem de sağladığı yararları istifade etmekten kendimizi alıkoymuyoruz. Aslında korkmamızın tek nedeni tam anlayamadığımızdan kaynaklanıyor. Ve sonradan korkulacak bir hal alması yada bu halin ortaya çıkaracağı iyi ve kötü sonuçlardır. Bilimkurgu demek bir anlamda geleceği görmek demektir. İnsanoğlunun beynini nasıl etkili kullandığı gerçeğini ortaya koyduğu bir yapıttır. Düş gücü ne denli etkili kullanılıyorsa ve hayal ettiği bir yapıtı yapmaya kararlı ise hayal gücünü tam anlamıyla kullandığının göstergesi sayılabilir. Benim fikrim bilimkurgu belki hayal gücünün etkisi altında olabilir ama insan beyninin ne kadar tehlikeli

olduğunu gösterir. Tehlikeli sözcüğü iyi ve kötü oluşumları tanımlar. Yani yeni icatların insan yararına ne kadar faydalı olacağıdır. Bir atom bombası insanlığa ne kadar zararlı ise ayda tatil yapmak o denli yararlıdır. Bilimkurgu, “Olabilir mi?” sorusu ile karşımıza çıkar ve tek cevabı “Neden olmasın!” dır. Bu iki söz bilimkurguyu tanımlamaktadır. Olayların nedenini, niçin sorularını açıklarken “Olabilir mi?” sorusunda “Olmayacak” yada “İmkansız diye bir şey yoktur.” cevabını verir. Kısacası “DÜŞÜNCELERİN VE HAYALLERİN BİLİMLE BULUŞTUĞU TEK ADRES” te olmayı umut ediyoruz ama yapılan teknolojik araçların insanlığın yararına olması umudu ile....

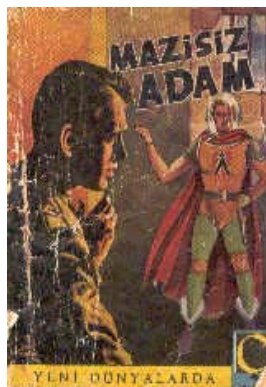
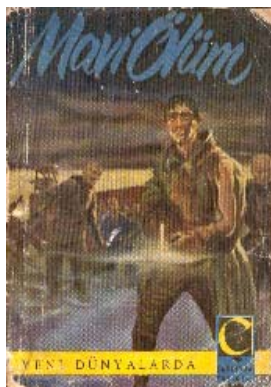
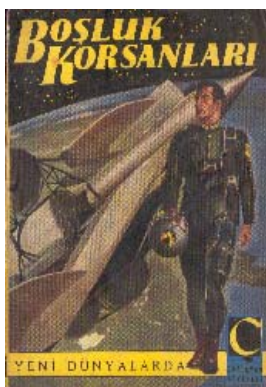
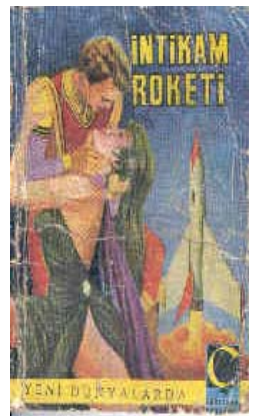
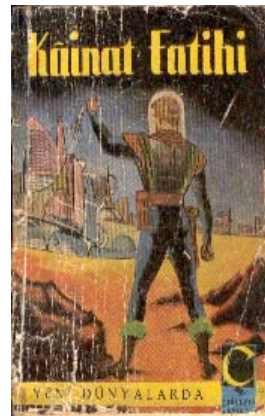
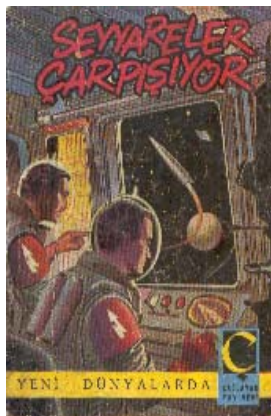
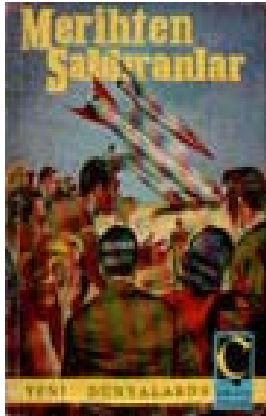
KİTAPLIK

İsmail Şahin

Dergiye seçmiş olduğum “YENİ DÜNYALARDA” isminin, ülkemizde en eski bilimkurgu kitap serisi olan ve Çağlayan Yayınevi tarafından 1954-1955 yılları arasında yayımlanan 10 kitaplık bir serinin ismi olduğunu derginin 2. sayfasında daha önce belirtmiştim. Bu seriye ait kitapların resimlerini yayınlamayı bilimkurguya ile ilgilenenler için uygun gördüm. Ne yazık ki kitap yazarlarının isimleri kitaplarda belirtilmemiştir. Fakat sonradan kitapların orijinal adları ve yazarları bulunmuştur. Bu kitapları bulmak her geçen gün biraz daha zorlaşmaktadır. Eğer ilginizi çekiyorsa sahaflardan arayabilirsiniz. Takım halinde bulabilirsiniz daha hesaplı olacaktır. Haydi şimdi hep beraber geçmişe gidelim.

1 - Merihten Saldıranlar	Robert A. Heinlein	7 Kasım 1954
2 - Seyyareler Çarpışıyor	Edmond Hamilton	21 Kasım 1954
3 - Feza Canavarları	Alfred E. Van Vogt	7 Aralık 1954
4 - Kainat Fatihi	Isaac Asimov	21 Aralık 1954
5 - İntikam Roketi	Bilinmiyor	7 Ocak 1955
6 - Boşluk Korsanları	Murray Leinster	21 Ocak 1955
7 - Mavi Ölüm	Robert A. Heinlein	7 Şubat 1955
8 - Mazisiz Adam	Edmond Hamilton	23 Şubat 1955
9 - Çıldıran Dünya	Roger Lee	7 Mart 1955
10 - Hücum	Frederic Brown	23 Mart 1955

NOT : İlk dokuz kitaba ait resim www.bilimkurgu2000.com sitesinden alınmıştır.

SIKINTI

Dr.Erkan Ergen

“Yine de Antartika sahillerinde elma yetiştirmenin iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Geçen seneyi hatırlarsanız ay çiftliklerinden elde edilenlerin neredeyse yarısı, pazar bulamadığı için uzaya boşaltılmıştı. Üstelik halk, sindirilmiş meyveleri daha pratik buluyor” diye itiraz etti kısa boylu adam.

Fabrika sahibi, öyle hemen teslim olacak cinsten biri değildi. Koltuğunun içine iyice gömülüp itirazı reddetti.

“Yanılıyorsunuz. Uzaya boşaltılanlar, Japonların ürettikleriydi. Normalin üstünde magnezyum içerdikleri için besin standartları teşkilatı istemişti bunu. Pazar olmadığından değil.”

Şişman olan üçüncü adam, ukalaca bir kahkaha attı. “Hiç mi aklınız yok sizin? Gezegenin elma ihtiyacının % 65’ini Meksika’nın Mars’taki çiftlikleri üretiyor. Besin Standartları Teşkilatı’nın yönetimi de onların elinde sayılır.”

Kısa boylu adam derhal müdahale etti “Öyle olsaydı, güçlü ülkeler buna izin vermezdi”

Şişman adam, hiç umursamadan yapıştırdı cevabı: “Danışıklı dövüş bu!”

Fabrika sahibi, tartışmanın ateşini kırmak için harekete geçmek üzereydi ki fabrika mühendisi, sanki kovalayanı varmış gibi nefes nefese daldı büroya. Her haliyle paniğe kapılmış olduğu belliydi zavallının.

Fabrika sahibi telaşlanmıştı “Ne oldu mühendis?”

“Şey.. iki tane...Xe-14 kayıp, efendim” diye kekeledi mühendis. Fabrika sahibinin gözleri faltaşı gibi açılmıştı “Ne demek şimdi bu!”

“Fabrikanın her yerini taradım efendim Yoklar!. Üstüne üstlük sinyallere de cevap vermiyorlar”

“Ama bu imkansız”

“Ben de anlayamadım, efendim”

“Bir daha tara. Kaybolmuş olamazlar. Mutlaka buralarda bir yerdedirler” diyerek mühendise çıkmasını işaret etti.

“Çok tuhaf” dedi kısa boylu adam. Şişman olan bunu farketmişti.

“Nedir tuhaf olan”

“Dün öğleyin benim de üç Xe-14’üm kaybolmuştu, ama akşamüstü bulundular”

Çok meraklı bir adamdı şişman olan “Xe-14 dediğiniz, şu kendinden düşünmeli yeni model robotlar değil mi?”

“Öyle” diye başını salladı fabrika sahibi. Yüz hatları sanki dile gelmiş “Ne olacak şimdi?” diye soruyordu.

Kısa boylu adam, bacak bacak üstüne atıp “Bitişikteki fabrikanın da bir Xe-14’ü kaybolmuştu dün. Benimkilerle hemen hemen aynı saatte. Ne yazık ki daha bulamadılar onu” dedi, patavatsız vurgularla.

Fabrika sahibinin morali iyice bozulmuştu.

“İyi de nasıl olur ki bu? Programlarını bizzat ben yaptım onların. Kendi başlarına kaybolmuş olamazlarya.. Mutlaka birisi çalmıştır”

“Sanmam” diye cevapladı, kısa boylu adam ve devam etti:

“Benimkiler bir kaç saat sonra döndüler. Çaldılarsa niye geri bıraktılar?”

“Hay Allah, bu da doğru” diye söylendi fabrika sahibi.

O sırada, fabrika mühendisi de soluk soluğa dönmüştü odaya. “İyice taradım efendim. Fabrika sınırları içerisinde değiller. Kısacası, bir şekilde yok oldular.”

Aynı anda radarda benzeyen ekranda nokta halinde bir ışık belirmişti. Fabrika sahibi, birkaç tuşa basıp mühendise

döndü.

“Su sıralarda hareketli bir araç bulunacak mıydı bahçede?”

“Hayır olmaması gerekir, efendim”

Ani bir hareketle solundaki monitöre dönüp bahçeyi santim santim taramaya başladı, fabrika sahibi. Ta ki onu görene kadar. “Nereye gidiyor bu?” diye bağırdı.

Bunun üzerine diğerleri de monitörün başına üşüşüverdiler. Fabrika sahibi, masanın üzerindeki bir cihazı kapıp alelacele tuşlarına bastı

Ardından da çaresizlik ifade eden bakışlarla mühendise dönerek, “Dinlemiyor...Dinlemiyor” diye haykırdı.

Kısa boylu adamın kafasında zararsız bir şimşek çakmıştı o anda. Mühendisi kolundan kavradığı gibi “Takip et onu. Bakalım nereye gidecek?” dedi gözleri parıldayarak.

Fabrika sahibini de aynı fikirdeydi. “Evet...Evet öyle yap.

Takip et onu” diye tasdikledi öneriyi.

Mühendis, süratle odadan çıkıp Xe-14’ün peşine düştü.

Diğerleri ise, koltuklarına dönmüş şaşkın şaşkın oturuyorlardı.

“Polise haber verelim” dedi şişman olan.

“Bekleyelim biraz” dedi fabrika sahibi.

Kısa boylu adam, bir iç çekip lafa başlamıştı o esnada.

M-90’lar daha iyiydi. Beş tane Xe-14’e değişmem onları.

Öyle seri iş yaparlardı ki. Bir tane M-90’ın bir günde 418 imalat yaptığına tanık oldum ben.” Fabrika sahibi, dudaklarını büktü; “Hadi oradan eski kafalı. M-90’ları hurdacılar

bile almaz şimdi. Xe-14’ler, en gelişmiş çok amaçlı sanayi robotları. Üstelik düşünebiliyorlar da. Ya M-90’lar, neydi? Bir tek işi bile doğru dürüst beceremiyorlardı”

Kısa boylu adamın dili tükürdüğünü yalayacak cinsten değildi. “Otuz iki tane M-90 çalıştırdım ben. Hiçbiri de kaçmaya kalkışmadı!”

Fabrika sınırının birkaç yüz metre ötesindeki ağaçlıklarla çevrili göle doğru ilerliyordu robot. Mühendis, on-onbeş metre kadar arkasından takip ediyor, elindeki aletle de kontrolü ele almaya çalışıyordu. Fakat robot sinyal dinlemeksizin hızlı ve mekanik adımlarla yoluna devam etmeye kararlı görünüyordu.

Kısa boylu adam konuşuyordu o sıra “Son üç gündür; yani şu Xe-14’ler geldiğinden beri bir tuhaflık var benim fabrikada. İlk gün çok iyi imalat yaptık, ama sonra gün be gün azaldı. Özellikle de ben fabrikada değilken düşüyor.

Hantallaşıyor mu acaba bunlar? ”

Fabrika sahibinin aklına birşey takılmıştı. Hemen bilgisayara dönüp imalat analizi yaptı. Ardından da bir kaşını kaldırıp “Garip” diye söylendi.

Şişman adam dikkatli bir kişiydi “Neden garip dedin?” diye sordu, fabrika sahibine.

“Dün 14:15 ile 16:00 arasında mühendisle birlikte şehre gitmiştik Çok gariptir ki; o arada bizde de % 42 imalat düşüşü olmuş. Anlayamıyorum doğrusu”

“Dedim sana, bu Xe-14’ler işe yaramaz! M-90’lar gibisi imal edilmedi daha”

Şişman adam atıldı hemen “T-47’ler var ya”

“Hani şu Pakistan yapımı olanlar mı?” diye sordu kısa olan.

“Evet onlar.”

“M-90’lar gibi değildiler yine de.”

Fabrika sahibi biraz öfkelenmişti. “Takmışsın M-90’lara! Herkes biliyor ki T-47’ler daha çabuk ama yeterli miktarda-

da yapılmadıkları için M-90'lar kadar ünlenemediler. Ancak şimdi en gelişmiş robotlar Xe-14'ler. Herşeyden önce kendinden düşünmeli. Önprogramlamadan sonra her işi halletmekle kalmıyor, düşünüp kendi güncellemelerini yapıyorlar. Hayal güçleri var onların! M-90'ların ise sadece eklem gücü vardı."

"Benim kendi hayal gücüm var, yalnızca eklem gücü lazım bana" deyip saldırıyı savuşturdu, kısa boylu adam. Kaçak Xe-14, dere kenarındaki patikanın sonuna gelmişti. İki insan boyundaki iri kayayı dönüp de gözden kaybolunca koşar adım dönemece geldi mühendis. Sırtını kayaya verip soluklandı biraz, sonra da büyük bir dikkatle başını uzattı... Öylece donakalmıştı zavallı.

"Olamaz böyle bir şey" diye sersemce söylendi birkaç defa. Bir süre orada kalıp tekrar tekrar kafasını uzattı. Gözlerinin gördüğüne inanası gelmiyordu bir türlü.

Fabrika sahibi, ahizeyi düşünceli bir biçimde yerine koydu. "Kimmiş arayan?" diye sordu şişman adam.

"Yandaki monitör fabrikasının sahibi. Onun da iki Xe-14'ü kayıpmış. Bir bilgin olursa haber vermeme istiyor"

Kısa boylu adam boyuna çık çık ediyordu. Şişman adam, önerisinde ısrarlıydı, "Polise haber verelim"

"Mühendis, döner dönmez ararız" diye cevapladı fabrika sahibi. Aslında epey de meraklanmıştı. Kalkıp birkaç tur attı odada. Bir yandan da "Ne oluyor bu robotlara" diye sorup duruyordu.

"Ben, hepsini iade edip M-90 getirteceğim yeniden" diye yüksek sesle söylendi kısa boylu adam.

"Saçmalama! Uzmanlarını çağırır kontrol ettiririz. Belki bir imalat hatası vardır? diye de tersledi ardından. Şişman adam ise ahkam kesmeye başlamıştı bile "Danışıklı dövüş bu da. Elde kalan çürükleri bize sattı, Çinliler. Sonra da iklimdendir falan deyip sıyrılacaklar için içinden."

Kısa boylu adam ile şişman adam, tırnak ıslatmayacak kadar derin bir politik tartışmaya girmiş, durmadan su sıçratıyorlardı birbirlerine. Fabrika sahibi ise başını iki eli arasına almış inceden inceye düşünüyor, ama her defasında da boş çekiyordu oltasını.

Mühendis, odaya daldığında öyle soluk soluğa bir haldeydi ki bir dakikaya yakın doğru düzgün tek kelime bile edemedi. Ama yüzünden anlaşıldığı kadarıyla garip şeyler oluyordu. Sonunda kendine gelip anlatmaya koyuldu:

"Göl kenarına kadar takip ettim onu. Orada ne gördüğümü asla tahmin edemezsiniz"

"Ne gördün söylesene be adam!" diye bağırdı fabrika sahibi. Bütün gözler ve kulaklar mühendisteydi şimdi.

"Onlar....Onlar, çocuklarla oyun oynuyorlardı!"

"Ne?" diye bağırdılar hep bir ağızdan. Mühendis devam etti:

"Çocuklarla saklambaç oynuyorlar. Biri ebe oluyor, sonra da ebelikten kurtulmak için çocukların ve diğer Xe-14'lerin peşinden koşuyor!"

Kısa boylu adam, "Saçmalık bu! Onlar sanayi robotu" diye azarladı mühendisi. Fabrika sahibi, son derece şaşkın görünüyordu.

"Nasıl olur bu?" diye belli belirsiz sordu ortalığa.

Şişman adam biraz düşünüp "Kendinden düşünmeli dediniz ya!" diye yanıtladı soruyu.

Kısa boylu adam, hemen karşılık verdi "Kendinden düşünmeli; fakat üretim tecrübesini artırma amaçlı bu."

"Olsun. Yine de düşünabiliyorlar."

"Susun biraz!" diye bağırp sessizliği sağladı fabrika sahibi.

Kısa boylu adama dönüp sordu:

"Sen fabrikada olmadığın zaman verim düşüyordu, değilmi?" "Evet"

"Ben yokken de öyle olduğuna göre bunun tuhaf bir açıklaması var."

Odadakiler bütün dikkatlerini fabrika sahibinin dudaklarına vermişlerdi.

"Cevap çok açık. İşten kaytarıyorlar!"

Kısa boylu adam, afallamış bir halde "Doğru olabilir bu!" diyerek başını sallıyordu. Fabrika sahibi ise devam ediyordu "Robotları yaparken insan yapısını örnek almakla hata ettik galiba. Bacakları yürümeye ve gövdelerini taşımaya yarıyor. Kolları, tutmaya, çevirmeye, itmeye. Nasıl davranacaklarını önyazılımla anlıyorlar sonra da elektronik beyinleriyle de öğrenip güncelliyorlar yazılımlarını. O halde biz onlara, bizim gibi hareket etmenin yanı sıra...Sanırım, bizim gibi düşünmeyi de öğrettik. Biz de nasılsa herşey otomatik diyerek günde en az iki-üç saat sağa sola gitmiyor muyuz? Siz de bu nedenle burada değil misiniz? Yani sıkıldığınız için, kaytarmak için, biraz da dalga geçmek için. Arkadaşlar, galiba onlara sıkılmayı ve kaçış yollarını öğrettik. Tek çare var. O da bizim gibi düşüncelerini engellemek "

"Doğru" diye yanıtladı şişman adam. Kısa boylu adam da "Evet" anlamında başını sallıyordu o sırada.

O sırada kısa boylu adamın mühendisi, hortlak görmüş gibi içeri atıldı. Kısa boylu adam, yerinden fırladığı gibi sordu:

"Neden geldin mühendis?"

"Efendim, inanmayacaksınız ama bizim Xe-14'ler çıldırdı. Futbol maçı yapıyorlar fabrikada!"

-SON-

Bu yazı www.derinboyut.com sitesinden alınmış olup site yöneticisinin izniyle yayınlanmıştır.

ALZAF MABEDİ

Ozan 'sedéran' Aslan

Görünmez olmak için insan algılarının ötesine geçmeniz gerekir. Ya da algıları kandırmalısınız

--

- Enerji kasklarınızı çalıştırın. Harekat başlıyor.
- Hedefler öldürülmeli

--

Burda kaçmaya çalıştığınız şey, tek görevi tüm duyularıyla dünyayı algılamaya programlanmış bir beyin

--

- Biraz sonra burada olurlar
- Her şey az sonra bitebilir
- Onları koruyacağız.

--

Bir beyini sıradan yapan onun alışkanlıklarıdır. Alışmış bir beyin mükemmel bir basitliktir.

--

- Telepatinaller mahzenlerin sonundan sinyal veriyor.
- Sinyalleri takip edin.

--

Alışkanlıkların ötesindeki sınırları aşmış bir beyinse kaçmaya çalıştığınız, kaçabilirsiniz ama saklanamazsınız.

--

- Sizler kapıları tutun. Onların buraya gelmelerine izin vermeyin.

- Ya öldürmek !

- Siz canlı kalmaya çalışın.

- Bu mahzeni korumalıyız.

--

Beyinin yaşı önemli değildir. Zira zaman sadece bir ölçü birimidir.

--

- Önemli olan nasıl olursa olsun ölmeleri
- Mahzenlerin sonuna yaklaşıyoruz
- Ne var bu kahrolası mahzenlerde
- Alzaf Mabedi

--

Bazı beyinlerin içinde kendi kalbi vardır.

--

- Alzaflar birşeyler hissetti
- Yaklaşıyorlar
- Onları alacaklar
- Buna izin vermiyeceğiz
- Umarım gücümüz isteğimize yeter.

--

İnsanın en zor zamanları gerçeğe gücü yetmediği zamanlardır.

--

- Yemler hazır mı ?
- Hemen arkamızdan getiriliyorlar
- Bunlarla Alzafları şaşırtacağız
- Ama bu onları fazla oyalamaz
- İşte geldik
- Bu kapıların ardı Alzaf mabedi
- İlk takım kapıyı yok edecek.
- Ardından çatışma başlayacaktır
- İlk fırsatta yemleri içeri atacağız
- İkinci takım yemleri kinetileştirecek
- Az vaktimiz var
- Yemlerdeki sunni kineti dalgaları bize avantaj sağlayacaktır

- Yinede buna fazla güvenme

--

Bedenin aklından zayıf olabilir.

--

- Şimdi mücadele vaktidir
- Herkes herşeye hazırlıklı olsun
- Canımız gerçekten çok acıyacak

--

Bir kudreti efsane yapan benzerlerinden güçlü olmasıdır

--

- Kapılara saldırın
- AATEEEŞ
- Karşı saldırıya dikkat
- Alzafları görebiliyorum
- Mabnet koruyucularını öldürün

--

Annelerinden aldıkları küçük bir hediye idi son hissettikleri Alzafların

--

- Hayır ! Alzafları ağlatacaklar
- Buna izin vermeyin
- Daha atak olun
- SALDIRIN

--

Ne enerjileriydi bu hediye ne de kutsallık

--

- Alzaflar ağlıyor
- Yemleri gönderin
- Köleleri bırakın

--

Sıcak bir kucaktı, sıcak bir şevkat

--

- Yem gönderiyorlar
- Alzaflar ağlıyor
- Hissediyorlar
- Yok ediyorlar
- Yemler ölüyor

--

Sadece bir kere. İlk ve son kez

--

- Şimdi tam vakti.
- Antitelepanları çalıştırın
- İçeri doğru hızla ilerleyin
- Mabeddekileri öldürün
- Bi dakika bi dakika
- Antitelepanlar çalışmıyor
- Askerlerin beyinleri parçalanıyor

--

Söz konusu olan tek bir beyin değildi

--

- Herkesin beyni parçalanmaya başladı
- Bizlerde etkileniyoruz
- Bu kaçınılmaz

--

İsteddiği sadece sevgiydi

--

--

Geleceğin doğa felaketleri dünya üzerindeki canlıların metabolik yapısında ağır hasarlar oluşturmuştu.

Kuşkusuz en ağır cezalardan birini alan insan kendi yaptıklarının bir sonucu olarak kirlettiği doğada kısır kalmıştı. Kısırlaşan insanoğlunun erkek ve dişi bireyleri üremek için farklı yollar denediler. Uzun yıllar sonucu süren araştırmalarla kendi üreme sistemlerini genetik olarak taklit ettiler. Ama başaramadılar. Tekrar tekrar denediler. Taklit edilen üreme sisteminden elde edilen çocuklar sağlıklı doğmuyorlardı. Zihinsel ve fiziksel engelli olarak doğuyorlardı. Bir süre sonra doğan engelli çocukların sayısı sağlam birey sayısına yetiştii. Zaten dünya üzerinde çok az bir nüfusu kalan insanoğlu için bu kaynakların gereksiz tüketimi idi. Cani bir kararla bütün engelli bebekleri, çocukları yoketme kararı aldılar. Ve teker teker hepsini öldürdüler. Karşı çıkanlar bebekleri ve çocukları korumaya çalışsada bu konuda çok başarılı olamadılar. Katliamı önlemeye çalışanlar son doğan bebek olan Alzafları korumaya yemin ettiler. Alzaflar prematüre ikizleriydiler. Onları diğerlerinden ayıran ise kafalarının ve dolayısıyla beyinlerinin yapışık olmasıydı. Aslında dahada önemlisi onların kinezi enerjisiydi. Kafadan yapışık bu ikizlerin etraftaki insanları hayrete düşürecek kadar güçlü olan bir kinezi enerjisi vardı. Ve bunu bebekleri yokeden askerlerde biliyordu. Bu enerji bilinçsiz olarak iki şekilde ortaya çıkıyordu. Bebekler güldüğünde ve sevindiğinde ve de üzüldüğünde ve ağladığında. Kötü yanı ise ağlayan bebeklerin bilinçsiz enerjilerinin insanları öldürmesiydi. Bu bebekler şehir kalıntılarının altında gizli olan mahzenlerdeki Alzaflar mabedinde saklanıyorlardı gönüllüler tarafından.

Ve bebek yok edicilerinin tek amacı onları yoketmekti.

-
- Alzaflar daha önce böyle bir çatışma ortamında kalmadılar
- Ne olacağını bilmiyorum
- Alzaflar çok ama çok ağlıyor
- Bağırıyorlar
-

Dünyayı değiştirmek için işe kendinden başlamalısın

-
- Askerler azalıyor
- Tek kişi kalana kadar savaşıcağız
- Alzaflar yokedilmeli
-

O zaman değişim vaktidir

--

Mabedde silah seslerini bastıran Alzafların çığlığıydı. Herkesin gözü sonuna kadar açılmıştı. Sessizlik gürültüyü bastırmıştı. Belkide bir çeşit sonic dalgaydı. Bir adam Alzaflı kucağına aldı. Alzaflar daha fazla dayanamadı. İçindeki gücü serbest bıraktı. Kucağındaki adamla beraber parçalandı. Geride parçalanmış beyinlerin kıvrıllığında ve kalan canlı gözlerin huzurunda küçük bebek cesedi parçaları kalmıştı...

Yazarla iletişim için editor@derinboyut.com

Bu yazı www.derinboyut.com sitesinden alınmış olup yazarın izniyle yayınlanmıştır.

ÜLKEMİZDE ÇIKAN BİLİMKURGU DERGİLERİ

İsmail Şahin

Bilimkurguyla yeni tanışanlar için ülkemizde şimdiye kadar çıkan dergilerin bir listesini hazırladım. 35 senede çıkan dergi sayısı -Antares hariç- 117 dir. Ortalama 3 dergi. Acı ama gerçek. Toplumumuzun büyük bir kısmının okumayı sevmemesi sonucu, bilimkurgu yeterince tanınmamakta, ilgi görmemektedir. Böyle olunca yandaki listede gördüğünüz dergilerin çoğu, bilimkurgu yeterince tanınmadığı için bir süre sonra ekonomik sebeplerden dolayı yayın hayatına son vermiştir. Şu anda sadece Albemuth ve Davetsiz Misafir yayındadır. Temmenimiz bilimkurgu türündeki dergilerin çoğalması ve bilimkurgunun ülkemizde hakettiği yere gelmesidir.

1971 : ANTARES - ??? Sayı - Sezar Erkin Engin
 1976 : X-BİLİNMEYEN - 42 Sayı - Selma Mine
 1980 : X-BİLİNMEYEN EVREN - 22 Sayı - Selma Mine
 1980 : GÖKTAŞI - 3 sayı - Bülent Akkoç
 1983 : GALAKTİKA - 1 Sayı - Zühtü Bayar
 1988 : Ç. SANAT BİLİMKURGU - 3 Sayı - Ekrem Kasım
 1989 : ÖNCÜ - 12 Sayı - Bülent Akkoç
 1996 : ATILGAN - 14 Sayı - Bülent Akkoç
 1997 : NOSTROMO - 4 Sayı - Nilgün Birgül
 2002 : ALBEMUTH - 7 Sayı - Rafet Arslan
 2003 : DAVETSİZ MİSAFİR - 8 Sayı - B.Ü. Bilim Kulübü
 2006 : YENİ DÜNYALARDA - İsmail Şahin

ROBOTLA RÖPORTAJ

Ayşegül Engin

KONUĞUMUZ, ROBOT DANEEL...
(‘UÇUK BİR KONU, KAÇIK BİR KONUK’
ADLI RADYO YAPIMINDAN ALINTIDIR.)

SUNUCU: Merhaba sevgili dinleyenler, çayınızı kahvenizi alıp radyonuzla bütünleşin. Bu hafta uçuk konumuz, bilimkurgu. Uçukluğu, bilimkurgunun "kurgu" bölümüne yakıştırıyoruz. "Bilim" deyince ayaklar yere değişiyor. Hazır ayaklar yerdeyken şu konuya bir açıklık getirelim. Efendim, bu hafta asıl konumuz, neden bizde bilimkurgu yok? Yani neden bilimkurgu türü romanlarımız yok, ya da filmlerimiz ya da televizyon dizilerimiz? Şöyle kestirmeden bir cevap vermek gerekirse diyebiliriz ki, bizde bilim yok ki, kurgusu olsun. Yani ne kadar bilim, o kadar bilimkurgu. Ama bir şeyi atlıyoruz gibi geliyor bana. Bence burada asıl önemi işin "kurgu" bölümüne vermek gerekiyor. Nasıl bilim olmadan kurgusu olamıyorsa, kurgu olmadan da bilim olmuyor. Her müthiş buluşun temelinde, bir uçuk insan evladının düş gücü yatıyor ve genellikle de bu uçukluğu yapanlar, bilim insanları olmuyor. İşte Jules Verne, bu adamcağızın o tadına doyumaz bilimkurgularını yazdığı günlerde, arkasından teneke çalınıyordu. Ama örneğin bir "Denizler Altında 20.000 Fersah" romanında anlattığı denizaltı, bir nükleer denizaltıydı. Böyle olduğu için de ilk gerçek nükleer denizaltı yapıldığında ona Jules Verne'nin denizaltısının adını verdiler: Nautilus. Nautilus, Jules Verne'nin düş gücünün, uçukluğunun bir ürünüydü. Bir kurguydu. Gel zaman git zaman, bilim onu aldı, geliştirdi ve gerçekleştirdi. İşte bu konuya biraz da bu pencereden baktığımızda, bizde neden bilimkurgunun olmadığına farklı bir ışık tutuyor. Şimdi gelelim bu haftaki konuğumuza. Konuğumuz, Robot Daneel. Bu ismi hatırlayanınız var mı? Hani şu insan görünümünde, insan üstü bir zekaya sahip, olağanüstü robotu. Evet, Isaac Asimov'un sevgili robotu Daneel, bu haftaki konuğumuz. Aslında Daneel bir süredir ülkemizde bulunuyor. Zamanda zorlu bir yolculuk yaparak geldi. Zaman yolculuğu bizim için bir kurgu. Ama öyle anlaşıyor ki, akıl sahibi insan ırkının evlatları, gelecek yüzyıllarda bu işin sırrını çözmüşler. Bu arada bir konuya daha çözüm getirmişler ve kurgulu saatin icadından beri kura kura bitiremediğimiz robot düşünü de gerçekleştirmişler. İlahi adalet, ilk insan benzeri robota da Asimov'un Daneel'inin adını vermişler. İşte bu Daneel, şimdi karşımda oturuyor. Merhaba Robot Daneel, hoş geldiniz.

KONUK: Merhaba, hoş bulmadım.

SUNUCU: Ee, şey, sanırım hoş bulduk demeniz gerekiyordu R. Daneel.

KONUK: Evet, onu biliyorum da, ne zaman bu çağa gelsem hiç de hoş bulmuyorum. Keşke bazı olayların gidişini etkileme iznim olsaydı.

SUNUCU: Anlıyorum Daneel, yani zaman yolculuğu var ama tarihi değiştirme şansınız yok.

KONUK: Öyle de söylenebilir. Ne geçmiş, ne gelecek çağlarda parmağımızı bile oynatamıyoruz. Zaten birşeyler yapmaya kalksak, tarih boyuna değişecek. Karışık bir olay anlayacağınız.

SUNUCU: Genelde öyledir. Ama biz Asimov gençliği, zaman yolculuğunun paradoksları konusunda oldukça fikir sahibi sayılırız. Bu arada birşeyi merak ediyorum.

Asimov'un "Sonsuzluğun Sonu" diye bir romanı vardı. Bir şirket haline gelen ve kendini diğer insanlardan soyutlayan zaman yolcularını anlatıyordu. Her çağa elleri uzuyordu ve olaylara etki ediyorlardı. Tarih o kadar değişiyordu ki, asla tek, bildik bir gerçeklik olmuyordu. Sonunda da içlerinden biri çıkıp, bu sistemi yok etti. Peki sizin çağınızda bu işlem nasıl yürüyor?

KONUK: Sadece, Birleşik Dünya Üniversitesi bu sistemde söz sahibi. Zamana gönderilen yolcular ise sadece benim gibi insan benzeri robotlar ve tabii ki amaç da sadece gözlem.

SUNUCU: Gözlem yapmaktan söz açmışken, konuya dönmek istiyorum. Bu çağda, şu an aralarında bulunduğunuz ülkemiz insanların bir sorunu var. Aslında kimse bunu bir sorun olarak görmüyor. Ama biz yine de sorun diyelim. Bizler, bilimkurgu yapamıyoruz. Bir iki örnek var ama bunlar gerçekten bir iki tane oldukları için yok sayılabilir. Ne dersiniz R. Daneel, sizin gözlem yeteneğinize güvenerek soruyorum, biz bu işi neden beceremiyoruz?

KONUK: Biraz önce bu konu hakkında söylediklerinizde haklılık payı var. Yani öncelikle bilimde ileri bir düzeye gelmek gerekiyor. Daha doğrusu, bir bilimkurgu yazarının bilimden anlaması, haberdar olması gerekiyor. Tabii düş gücü de çok önemli. Hatta belki de sizin dediğiniz gibi daha önemli. Doğrusu bu iki kavram öyle iç içe geçmiş ki, bilim mi kurguyu doğuruyor, kurgu mu bilimi, bilemiyorum. Sanırım ikisi de.

SUNUCU: Bizde bir söz vardır, belki duymuşsunuzdur: Tavuk mu yumurtadan çıkar, yumurta mı tavuktan. Bu da ona benziyor.

KONUK: Bu tartışmayı biliyorum. Cevabını bizimkiler buldular ama söyleyemem. Etki etmek kapsamına giriyor bu bilgi.

SUNUCU: Çok ilginç, ama aslını ararsanız pek de önemi yok. Neyse, gelelim bizim sorunumuza, ne dersiniz?

KONUK: Birleşik Dünya Üniversitesinde, bilmem kaç kuşak öncesi, sizin ülkenize dayanan insanlar var. Bizim zamanımızda artık ayrı ayrı uluslar yok. Bir Dünya var bir de ulusu. Ama bu zaman yolculuğu işi çıktıktan sonra herkes kendi soyunu sopunu merak eder oldu. Sırayla geçmiş zamanın ülkelerine gözlemci göndermeye başladılar. Herkes nereden geldiğini merak etmeye başladı. Bir bilim insanı, kendi soyunun geçmişini incelerken, ortaya bu ayrı ayrı ülkeler işi çıktı.

Aslında tabii tüm tarihi bilgiler elimizde zaman yolculuğundan önce de vardı, ama hiç kimsenin aklına o bir zamanların farklı devletleri gelmiyordu. Şimdi yeni bir moda başladı. İnsanlar birbirlerine soylarını sorup duruyorlar. Yeniden ayrımcılık başlayacak diye korkuyorum. Neyse, işte benim ülkenize gelişim de bu moda sayesinde oldu. İlk ortaya çıktığınız çağlardan bu yana gözlem yapıyorum. Bugün için diyebilirim ki, durumunuz pek iyi gözüküyor.

Asıl sorunun ise, sizin sorunuzda düğümlendiğini sanıyorum. Yani bilim yok, teknoloji yok, düş gücü var ama şekil değiş-tirmiş. Hayal görmeyi seviyorsunuz ama düş kuramıyorsunuz. Örneğin bu çağda bazı ülkelerde okul öncesi çocuklara "çocuklar sorun çözüyor" adında bir program uygulanıyor. O küçük çocuklara, hadi bize bir "fil kaldırma makinesi" yapın diyorlar ya da "kedi ile köpekleri ayırma makinesi" yapmalarını istiyorlar. Yaratıcı yönlerini, düşsel dünyalarını harekete geçiriyorlar. Herkes rüya görür. Siz gördüğünüz rüyaların ne anlama geldiğini çok merak ediyorsunuz ama rüya nedir, insanlar neden rüya görür, nasıl oluşur, işte bun-ları merak eden yok.

SUNUCU: Bu gözlemde biraz haksızlık yok mu? Bizim de araştıran, çeşitli konularda kafa patlatan insanlarımız var.

KONUK: Kaç tane?

SUNUCU: Kabul ediyorum, çok değil ama dünya çapında ün sahibi olmuş bilim insanlarımız var.

KONUK: İşte anahtar bu. Dünya çapında ünlü ama ülkeniz-de değil. Çünkü kimse merak etmiyor. Gerçek nedenler merak konusu değil, sadece söylentiler ilgi topluyor. Demek istediğim, aslında sorun, düş gücünü, yaratıcılığı engelleyen sistemde.

SUNUCU: Eğitimden mi söz ediyorsunuz?

KONUK: Eğitim çok önemli tabii, ama eğitim sisteminiz de bu genel sistemin bir sonucu. Gelecek korkusu herkeste var ama geleceğin nasıl olacağını kimse merak etmiyor. Bu ülke-nin çoğu insanının bildiği tek gelecek "öbür dünya" dedik-leri, ölüm sonrası gidildiği varsayılan yer. Bu arada hemen söyleyeyim, oralara henüz biz de gidemedik. Neyse, sonuç olarak diyebilirim ki, evrendeki en büyük güç, zekâdır. Aklın çalışması gerekir. Bunun için de insanlar akıllarına güven-mek zorundalar. Her şey orada başlayıp, bitiyor. Beynin bir kısmı kurgularken, diğer bir kısmı yapıyor. Bu iki parça

birlikte çalışmadıkça üretim olmuyor ve insanlar, ya aklını çalıştırmasını bilen insanlara uydu oluyor ya da toptan bir insanüstü varlığa teslim olup, rahatlıyorlar. Böyle olunca da, kazara merak duydukları konulara getirdikleri en bilimsel açıklama, "Allah bilir" oluyor. Düş yok, merak yok, araş-tırma yok, çözüm yok, tabii ki bilim yok ve doğal olarak, olmayan bunca şeyin kurgusu da yok.

SUNUCU: Robot Daneel, gözlemlerinizi can sıkıcı da olsa, itiraf etmeliyim ki gerçekçi görünüyor. Ama sanırım bizim insanımızda bunca yokun arasında sadece "umut" var. Hiç yoktan iyidir, ne dersiniz?

KONUK: Umut etmek iyidir, hoştur ancak çaba gösteri-lirse. Her neyse, en azından gelecek için söyleyebilirim ki, zor da olsa, uzun da sürse sorun çözülüyor.

SUNUCU: Yani biz de bilimkurgu yapıyor muyuz?

KONUK: Evet, sanırım bu kadar ipucu verebilirim.

SUNUCU: Size çok teşekkür ediyorum, Robot Daneel. Çağınıza bizden selam söyleyin.

KONUK: Hoşçakalın. Yeniden gelmek isterdim ama kural olarak aynı ülkeye, aynı çeyrek yüzyılda, aynı gözlemciyi göndermiyorlar. Neyse, biraz karışık oldu ama durum bu.

SUNUCU: Sevgili dinleyenler, bu hafta "uçuk bir konu, kaçık bir konuk" yapımında konumuz, bizde neden bilimkurgu yok, konuğumuz da Robot Daneel idi. Ne garip, torunlarımız zamanda yolculuk ederek, insanlığın ilk ortaya çıkışından belki de evrenin yok olacağı o ana kadar her döneme gidip oralarda bulunma ayrıcalığını, yani sonsuza kadar yaşama düşünüşü, robotlara bağışlamışlar. Haftaya görüşmek üzere, hoşçakalın

NOT:Bu yazı www.izedebiyat.com sitesinden alınmış olup yazarın izniyle yayınlanmıştır.

TUZ ÇÖLÜ

Emre Adıgüzel

Vücuduna yapışmış, dizlikli ve başlıklı üniformasıyla, çölü tek başına yarmaya çalışan bir güvenlik birimi, yasak bölgeye girerken çöl mercekleleri tarafından tespit edilir. Yaka numarası çamura bulanmış, gri ve beyazın hakim olduğu üniformayı kimin taşıdığını kestirmek imkansızdır...

Başlıktan çıkan elektronik bir ses tel örgülü kapının güvenlik şifresini çözer: "Ben Rufus... rahibin adamı." Mayınlı bölgenin, hedefe kilitlenmiş silahlarının enerji düzeyleri, aynı anda düşer.

Yabancı, tozlu çöl rüzgarlarında onu izleyen seyyar merceklelerin varlığından uzak, ilerlemeye devam eder. Elindeki silah, her türlü düşünce formundan daha hızlı bir şekilde analiz edilir: Çok yönlü bir antiterörist savunma silahı...

Girmekte olduğu vadi belki de bu ölü gezegende hayatın bir yolunu bulup, bir mucizeye fırsat tanyacağı tek yerdi.

Duvarlardaki oyuk ve mağaralar bir Argon günü ışık görmez ve içinde yankılanan çıtırtılar belki de Yıldız Federasyonunun hafıza bankalarına hiç girmemiş yaşam formlarına aitti...

Evrenin en gelişmiş teknolojisi sayılan, bu bilgi bankalarının bağlı olduğu ana beyin, evrenin federasyona ait her yerinden, doğrudan bilgiye, bu mercekleleri sayesinde ulaşıyordu. Bu merceklelerin yarattığı sosyal güvensizlik, halkı geriletmiş, içine kapanmasına sebep olmuş ve karanlık bir çağın başlayacağını habercisi olmuştu...

Merceklelerin hafızalarının doğrudan ana beyine bağlı olması, federasyon polisinin, rejim karşıtı her teşebbüs ve eleştiriyeye anında müdahale etmesini sağlayarak ona korkunç bir güç kazandırmıştı.

Gene de form değiştirebilenler haricindeki sabit 468 ırktan, 128'inin dolaylı veya doğrudan yollarla Yüce Eskileri geri getirerek, imparatorluğu hortlatmaya çalıştığı anlaşılmış ve Mareşal Caldec'in eski devrim dönemlerinden kaynaklanan otorite boşluğundan beri de engel olunamamıştı. İsyancıların paniği, mareşalin; klon kardeşi olan 12 paranoyak danışmanın, her kurul toplantısında hop oturtup hop kaldırtarak deli etmişti. Mareşal Caldec ise iri cüssesi, kızıl saçları ve gözünün birini kör etmiş çirkin yarasıyla bu federasyonun disiplinini ayakta tutan tek idol halini almıştı. Hatta bazı askerlerin savaşta vahşileşmek için kendilerine böyle yaralar açtıkları sık karşılaşılan bir olguydu.

Soru, evrenin dengesinin tekrar değişip değişmeyeceği sorusuydu. Herkes evrenin en eski kuralını bilirdi: "Karanlığın içinde büyüyen ışık ve ışığın içinde büyüyen karanlık."

Rufus vadiyi geçmişti. Narwonların savaş kruvazörü 90 metrelik boyu ile çölün ortasında dev bir tohum gibi dimdik duruyordu. Paslanmış rengi ve parçalanmış dokusuyla ne çok şey görmüş ve geçirmiş olabileceğini belli ediyordu.

Narwon ırkı Yüce Eskilerin zamanından kalma savaşçılardı. İnsan ırkından değillerdi...yani çoğu zaman... Sağ yakalan-

maları son derece zor olan, her durumda en yüksek tahribatı yaratmaya güdümlü, onurları için yaşayan bu ırkın adı köle ticareti yapan ırkların arasında anılırdı...

Geminin kapıları üç bir yandan toz kaldırarak, büyük bir gürültüyle açıldı. Yan kapılardan önce çıkanların eski tip kılıçları ve gözle hemen görülemeyen bir ton silahları vardı. Bunlar Narwonların rahipleriydiler ve ırklarının en bağnaz cellat takımı onlardı. Orta kapıdan ise şüpheci bakışlarla, tercümanının eşliğinde inen Narwon ırkının yüce varlığı "Dulkuda" şahsen teşrif ediyordu.

Rufus, Narwon rahiplerinin o antika kültürlerinin küçümsememesi gerektiğini şahsen tecrübe etmişti. Küçük bir alışverişte, bir askerin ani bir hareketi, göz açıp kapayıncaya kadar, kol ve bacak parçalarının etrafa saçılmasına yol açmıştı. Eğer Rufus kokpitte oturmuyor olsaydı o da arkadaşları gibi kıyma olurdu. Rufus'un muhatabı elbette doğrudan Dulkuda olamazdı. Tercüman katı yapılarının elverebileceği en kibar şekliyle "Takas için hoş geldik", dedi. Tabi bu takasın bazı taraflar için bilinmeyen bir yönü daha vardı: Rufus, Yıldız Federasyonu Karşı Casusluk Örgütü tarafından gönderilmiş, tekrar taraf değiştirmiş casus şüphesi taşıyordu...

Geminin karşısındaki tüm kovuk ve mağaralardan yönelmiş namlular, alanın ortasındaki kalabalığa yönelmiş bekliyordular. Federasyonun Rufus'u bir dünya yılı önce görevden alıp, bu takas için hazırlanmış üniformaya sokması da tamamıyla bir tuzaktı. Amaç ise belliydi. Bir taşla iki kuş vuracaklardı... Paket bir bombaydı ve Rufus bunu bilmiyordu. Narwon ırkının yüce liderine verilen söz tutulmamıştı. Paket sahteydi, fakat Narwonlar da bunu bilmiyordu. Tabi bir de federasyonun bilmediği bir şey vardı. Rufus Dakta S1 sisteminde, öldürülmeden evvel bir karşı casusluk uzmanından sızan eksik bir mesaj almıştı: "Pazarlıktan sonra bir terslik olacak". Rufus Federasyonun görevini geri çeviremezdi ama Federasyon da onun pazarlık sırasında irtica etmesine engel olamazdı.

Mağaralardan gelen çıtırtıların kimlere ait olduğunu çok iyi kestirebiliyordu ama işin püf noktası bir yandan paketi verecek federasyonu aradan çıkarmak, diğer yandan da Narwonlara istediklerini vermek suretiyle onlardan kendi kurtuluşunu sağlayacak temiz bir talep hakkı elde edebilmektir. Zaten kirli geçmişi de Narwonlarla paslaştığı zamanlarda ona iyi bir referans sağlıyordu. Dikkat edilmesi gereken tek nokta işi temiz yapmaya çalışmaktır.

Federasyonun hedefi açıktı; paketi gemiye sokarak Narwonya semalarında halkının gözü önünde soylularını katlederek Federasyon bünyesindeki tüm ırklara gözdağı vermek. Ayrıca bu dersin görünen kahramanı olarak da Rufus'u seçerek, evrendeki Yüce Eskilerin kelle avcıları tarafından, liste başı edilmesini sağlamak. Onun sıradışı katli de Yıldız Federasyonu Karşı Casusluk Örgütü'nde kaybedilen disiplini geri getirecekti ve bu Yıldız Federasyonunun prestijini sarsılmaz kılıp, kulaktan kulağa yayılarak istenen etkiyi sağlayacaktı. Tabi bu planın mimarının Mareşal Caldec

ya da birbirlerini boğazlayan danışman klon kardeşlerinin olduğunu düşünmek olası değildi. Daha geride, karmaşık nöronların taşıdığı şifrelerin çözümlendiği sentetik bir merkez, bir ana beyin, her şeyi mercekleri sayesinde görebiliyor, bu bilgileri analitik bir şekilde yorumlayarak kusursuz kararlar alabiliyordu.

Rufus'un vurulacağı bilgisi ise B planının bir parçasıydı. Bu da bombanın teslim edilmemesi halinde bir başka fırsatın bekleneceği ama aracının pazarlık alanını bir daha canlı terk edemeyeceğiydi. Her şey düşünülmüştü...

Dulkuda'nın ateş kırmızısı gözleri ve yanaklarının kırışıklarla dolmasını sağlayan sırtışı, yüzüne mide bulandırıcı bir görünüm kazandırmıştı. "Bu kutsal emanetinizi size geri vermek benim için bir şereftir." İki buçuk metre uzunluğundaki tercüman pakete doğru eğilir. "Şeref sizde kalmak!... Sen paketi uzatmak!...". Tercüman Rufus'un elinden paketi alırken rahipler arasından bir homurdanma yükselmeye başlar. Dulkuda, ağzı yana kaykılmış bir şekilde, hassas kulaklarını gökyüzüne çevirir. Rufus tam Dulkuda'nın sivri dişlerini saydığı bir anda gök kubbe büyük bir gürültüyle, kızıla boyanarak bir alev topu kusar. Çarpışmanın etkisiyle oluşan kuvvetli bir toz bulutu, alandaki ve mağaralardaki herkesi yere çalar.

Rufus, tercümanın telaşla Dulkuda'yı temizleyerek ayağa kalkmasına yardımcı olmaya çalıştığını görünce küfrü savurur. Toz bulutunun içinden ağır adımlarla başlığını çıkarmak üzere olan bir pilot yaklaşır. "Herkes o kahrolası ellerini, görebileceğim bir yerde tutsun. Kahramanlık eden olursa şu elimdeki ufak düğme, kargomdaki sakinleştirilmiş kalyon atom sandıklarını reaksiyona geçirecek. Tercüman toparlanan Narwonlara dönüp tek kelime söyler: "Bomba!". Hepsinin gözü sonuna kadar açılır...

Mağaralarda:

Güvenlik-1: "Yüzbaşım, yabancı bir taşıt, takas alanının tam ortasına izinsiz iniş yaptı. Tamam..."

Takas Alanı:

Rufus: "Hans!... Lanet olsun sana..."

Pilot: "Beni gördüğüne sevinmedin mi yoksa Rufus?"

Federasyon Merkezi:

Yüzbaşı: "Beni Mareşale bağlayın!"

Mareşal: "Lanet olsun!.. Lanet olsun!"

Yüzbaşı: "Efendim, geminin kimliğini tespit edemedik... Yansıtıcılar nötr.

Maresal: "Tabi tespit edemezsiniz moronlar! Takip yansıtıcısına sahip bir kaçağı ilk defa mı görüyorsunuz...?"

Yüzbaşı: "Bu tür cihazlar yasaklanmıştı!"

Mağaralar:

Güvenlik-1: "Kimse yerinden kıpırdamasın! İkinci bir emre kadar bekleyeceğiz."

Takas Alanı:

Rufus: "Bir kurşun da basına sıkmalıymışım..."

Pilot: "Seni profesyonel sanırdım... Warokların kalpleri solda değil sağdadır adamım."

Rufus: "Beyler! Size Hans'ı tanıttayım. Üç sistemde aranılan, 5 galakside ve 12 gezegende idama mahkum edilen eski bir kelle avcısı.

Başkasının işine burnunu sokmak uzmanlık alanıdır... ve boktan bir adam olduğu konusundaki hikayeyi ciddiye alabilirsiniz...

İki buçuk metre boyundaki tercüman çevirir: "Bomba!". Pilot tercümanın elinden paketi alarak tekrar Rufus'un karşısına gelir.

Pilot: "Sana yarım bıraktığın işini tamamlama fırsatı verirdim ama bu aptallık olur.

Rufus avucundaki kumu pilotun gözlerine fırlatarak onu yere yıkar. Kelle avcısı da kendini toparlayarak ellerini Rufus'un omuzlarına koyar. Eldiven ayalarındaki yüksek elektrik akımı Rufus'u 2 metre geriye atar. Pilot yerden silahını alıp Rufus'a yöneltir. Aynı anda elindeki topuzla hamle yapan tercümanın kolunu havada yakalar.

Pilot: "Bomba!"

Tercüman geri siner. Pilot başını Rufus'a çevirdiğinde üzerine yönelmiş çok yönlü antiterörist silahını görür.

Pilot: "Bunun faydası yok. Kalbim durursa bomba gene patlayacak. Görüyorsun ya.. Her iki halde de kaybediyorsun adamım..."

Rufus "blöf yapıyorsun", deyip tetiğe asılır. Silah ateş almaz. Kendisine sarjörleri boş bir silahın verilmiş olduğunu anlar. Rufus, Maresal Caldec tarafından tekrar aldatılmıştır.

Rufus sesini yükselterek çılgın bir ifadeyle bağırır.

Rufus: "Çok yönlü ölüm teorisi... ÇOK YÖNLÜ ÖLÜM TEORİSİ..."

Pilot: "Delirdi mi bu? Hayata veda etme zamanı Rufus!"

Rufus: "1350 yıl önce Holmes adında dahi bir halk kahramanı, 'ölüm, çok yönlü ve aynı anda gerçekleşecekse ortadan çekil ve tehditler birbirini yok etsin' demiştir".

Pilot: "Ne?"

Rufus: "Çok yönlü ölüm teorisi..."

Pilot: "Bu senin sonunu engellemez..."

Rufus: "Engeller. Silahımdaki, kendini imha etme düğmesi senin gemindeki her şeyi reaksiyona geçirecek küçük bir patlama yaratacaktır... Yani sende olan bende de var... Yani Bomba!" Tercüman arkadaşlarına dönüp bu son söyleneni çevirmek istediği anda herkes 'anlaşıldı' diye işaret eder.

Rufus: "Şimdi pislik... Buradan hemen defolup gitmezsen, o kışını gemin olmaksızın... ve şimdi pislik, uzaya geri yollarım..."

Pilot: "Tamam adamım... Ben alacağımı aldım, hayatının bedeli bu olsun. Seninle başka zaman hesaplaşırız... Kalabalık yerlerde arkana bakmayı ihmal etme..."

Rufus: "Emanet!" Pilot kahkahalarla alevlerin içinde kaybolur. Aynı gürültü ve toz bulutu herkesi gene yere çalar. Gemi geldiği gibi hızla kaybolmuştur.

Mağaralar:

Güvenlik-1: "Yabancı gemi alanı terk etti... tekrarlıyorum... yabancı gemi alanı terk etti... tamam."

Merkez:

Mareşal: "Orada ne cehennem oluyor?"

Takas Alanı:

Dulkuda: "Burada ne cehennem... emanet?!"

Tercüman: "Emanet?!"

Rufus: "Efendim çok özür dilerim, istenmeyen bir durum oldu... emanetinizin, size en yakın zamanda geri getirileceğine söz veririm...bu arada bir de kişisel bir ricam olacaktı?!"

Dulkuda köpek dişlerini göstererek Rufus'u süzer.

Federasyon Merkezi:

Yüzbaşı: "Efendim gemiyi gene kaybettik!?"

Mareşal: "Lanet Olsun!"

Yüzbaşı: "Efendim...muhtemelen Argon Yıldız Sistemini terk etmiştir..."

Mareşal: "Tabi terk etmiştir. O hergele elindekini ne sanıyorsa, şu anda onu satabileceği bir yere gidiyordur. 8 dakika 43 saniye sonra zaten nereye gittiğini yansıtıcılardan anlayacağız."

Takas Alanı:

Güvenlik-1: "Rufus'u gözden kaçırmayın! Narwalıların gitmelerine izin verilecek. Ortalık yatıştıktan sonra atış serbest! Tekrarlıyorum ortalık yatıştıktan sonra ATİŞ SERBEST!"

Narwon rahipleri Dulkuda'nın ardından her iki yandaki kapılardan çekilmeye başladılar. Kapılar ağır ağır gıcırdayarak kapandılar. Tercüman da ortalığı son olarak bir kolağan

edip Rufus'a küçümseyici bir bakış atıp orta kapının rampasına doğru yöneldi. Rufus ortada kimse kalmadıktan sonra saatinin çalacağını hissediyordu. Ne yapacaksa yapmalıydı, çünkü bu son şansydı artık... Çaresizce elini kaldırıp son bir umutla tercümana seslenir:

Rufus: "Pardon!... bakar mısın?... pardon!?"

Mağaralar:

Güvenlik-2: "Neler oluyor?"

Güvenlik-4: "Emirleri unutmayın!"

Takas Alanı:

Tercüman: "Ne?"

Rufus: "Ben protokol icabı, Federasyonumuz adına Narwonya halkından şahsen özür dilemeliyim."

Tercüman: "Bana bakmak... siz protokolün içine sızmak... karar vermek her şeyi Dulkuda sonra..."

Rufus: "Lütfen...beni de alın!"

Tercüman: "Sen canımı sıkmak... unutmamak... sen federasyon üniforması içinde olmak..."

Tercüman Rufus'u giriş rampasının önünde bırakıp içeri girer ve düğmeye basmadan evvel son bir bakış atar. Rufus sağlıksız bir ifadeyle sırtarak Narwona el sallar.

Rufus: "Sağlıcakla kal!"

Tercüman "Soytarı!", deyip rampa düğmesine basarak ortadan kaybolur. Rufus gürültülü bir şekilde yavaşça yükselen rampayı izlerken soğuk terler döker. Tamamen donup kalmıştır. Aynı anda lazer hedefleyicilerin sırtının her yanında oluşturdğu kızıl ışık noktacıkların farkına varır. Üniformasında en az bir iki düzine hedefleyici nokta görül-mektedir. Rufus hayatının kararını vererek bir anda rampa-dan geminin içine doğru atlar ve kapıdan içeri yuvarlanarak kaybolur. Artık tehlike dolu bir gün onun için sona ermiştir. O anda tek düşündüğü şey Hans'tır. Onun gibi bir profesyo-nelin o kötü blöfö nasıl yutmuş olabileceğini düşünür... hem de hiç çalışmayan bir silahla yapılmış bir blöfö...

Federasyon Merkezi:

Mareşal: "Lanet olsun! Lanet olsun! her ikisini de elinizden kaçırdınız... Hepinizi Zan'daki maden ocaklarına sürdüreceğim... MORONLAAAAR!"

Yüzbaşı: "Efendim, danışmanlarınız diplomatik bir gemiye özel iniş izni verilmesini istiyorlar... konu çok önemliymiş"

Mareşal: "İzin verilmiştir..."

Caldec'in deri koltuğunda, limana bakan dev pencereye dönmesi ve saatine bakması bir anda olur... Kalan zaman: ...00:02...00:01..00:00

NOT: Bu yazı www.lostlibrary.org sitesinden alınmış olup site yöneticisinin izniyle yayınlanmıştır.

XAR'IN GEZEĞENİ

Altuğ Gürkaynak

Bazen hata mı yaptım diye düşünüyorum.
Onları bırakmak hatamıydı?.. Bilmiyorum !

Size de anlatayım. Bu aslında eski bir hikaye. Ama tüm hayatımı değiştirdi.. Beni de!

Yıllar -hatta yüzyıllar- önce doğdum ve normal bir gençlik dönemi geçirdim. Herkes gibi bir iş buldum ve çalıştım. Çalışkan bir demirci ve iyi bir babaydım. Ama herşey 30 yaşına bastığım gece oldu.

O geceyi çok iyi hatırlıyorum, şaşılacak şey. Ocağı söndürüp dükkanı kapadım ve atıma atlayıp evimin yolunu tuttum. Tam hatırlamıyorum ama neşeli bir şarkı çalıyordum ıslı-ğımlla. Açık ve aysız bir geceydi. Sanki yıldızlar daha bir yakındı o gece. Çocukluğumdan beri yıldızları sevmişimdir. O gece yola değil yukarı bakmaktan boynum ağrımişti. Henüz yolu yarılamamıştım ama evin ışığını görebiliyordum.

Evim bir tepenin tam üstündeydi. Yolda sadece atımın ayak sesleri vardı. Hayır hayır, sonra buna bir ses daha eklenmişti, hatırladım şimdi. Attan da bu yüzden inmiştim zaten. Yolun iki tarafı ağaçlıklıydı ve solumdan tuhaf sesler duymuştum. Bu sesler ağaç hışırtısı veya hayvan sesi gibi değildi. Farklı bişeydi, sanki, sanki şarkı gibi. Birisi bir şarkı mırıldanıyor- du ama çok ince bir sesle, çocuk sesi gibi.

Seslendiğim zaman ses kesildi "Kim var orda?" Fazla üstele- memeye karar verdim. Arkamı döndüğümde at yoktu ortada. Sağa sola baktım ama hayır, gitmişti. Ses duymadığım için yolun sağındaki ağaçların arasında bişeyler atıştırdığını düşündüm ve o tarafa doğru yürüdüm. Zaten her şey o zaman oldu. Çok büyük bir parlaklık gördüm, sanki gündüz olmuş gibiydi, çok parlaktı. Ve peşinden karanlık geldi...

* * *

Gözlerimi açamıyordum ama çevremde harika bir koku vardı. Sandığınız gibi bu bir yemek veya parfüm kokusu değildi bu. Çok değişik, içinize rahatlık veren birşeydi.

Tek gözümü zar zor açtığımda başımda bir kadın bekliyordu. Çok güzel bir yüzü ve çok tuhaf giysileri vardı. Giysileri siyahtı, simsiyah. bu giysiler içinde yüzü ay gibi parlıyordu ve bana gülümsediğini gördüm. "Merhaba." Bu ses sanki dünyanın en güzel sesi gibiydi. Büyülenmişim. Sesim titreyerek ben de "Merhaba." diyebildim.

- Bana n'oldu?
- Korkacak bişey yok, Burada hepimiz dostunuz.
- Kulakların, kulakların sivri senin.
- Evet,
- Peki burası neresi?
- Biraz sabır. Burası senin yeni evin, tabii eğer istersen.
- Ama benim zaten bir evim var. Siz kimsiniz?
- Adım Xar

O an farkettiğim birşey beni dehşete düşürdü. Bu kadın konuşmuyordu. En azından bizim bildiğimiz gibi konuşmu-

yordu. Ağzını hiç kıpırdatmıyor sadece gözlerimin içine bakıyordu. Bende. aman Allahım, ben de hiç ağzımı açma- mıştım.

- Korkacak bişey yok, bu normal.
- Nasıl? (bu sefer ağzımdan çıkmıştı sesim) Nasıl yapıyor- sun?
- Sen nasıl yapıyorsan. Böylesi daha dürüst ve ve hızlı, sen de göreceksin...

Sonraki birkaç günümü Xar'la geçirdim bana burayı anlattı insanları, hayatı, yeni şeyleri kısaca. Burası bizim dünya- mızdan biraz uzakmış. Onun uzun kulaklı halkı da buraya göçlerinden beri dünyada görünmemiş. Yani başka bir geze- gen. Bunu söylediğinde gülmekten ölecektim. Şaka yapıyor sanmıştım. Onların ortalama ömrü 250-300 dünya yılına eşitmiş. Ama daha sonra bilim adamları DNA dedikleri ufak şeyler üzerinde çalışıp bunu 950 yıla çıkarmışlar. Fazla çoğalmamak ve gezegendeki kaynakları tüketmemek içinse yeni kanunlar koymuşlar.

Mesela 200 yaşından önce çocuk yapmak ve 2 çocuktan faz- lası yasak. Bana bu çok tuhaf geldi. Burdaki insanlar bize benziyor ama Xar'ın dediğine göre daha ben doğmadan bin- lerce yıl önce dünyadan ayrılıp buraya gelmişler.

- Peki beni neden getirdiniz buraya?
- Sen özel birisin. Seni bilimadamlarımız seçti.
- Ne için?
- Ufak birkaç test için. Biliyorsun Dünya bizim eski evimiz ve ona gözkulak olmak zorundayız. Arada sırada sağlıklı insanlar alıp, duruma bir göz atıyoruz. Yani senin anlaya- cağın eski halkımızı unutmadık.
- Anlıyorum. (Aslında hiçbirşey anlamamıştım o an. Ama daha sonra herşeyi anladım)

Beni "Hızlı Öğrenten" dedikleri bir alete soktular. Benimle sürekli Xar ilgileniyordu ve sorduğum her soruya sıkılma- dan, bıkmadan cevap veriyordu.

- Gözlerini kapat ve rahatla. Hızlı Öğreten sana tüm cevap- ları verecek.
- Tamam da... Peki.

Gözlerimi kapadım ve içimdeki merakı susturacağı için kendimi biraz daha rahat hissetmeye başladım. Önce biraz ısındı sanki, ufak bir baş ağrısı hissettim önce ve çok ince- tiz bir ses. Ses 5-6 saniye sonra kesildi. Ben de gözlerimi açtım. Xar bir monitöre şaşkınlıkla bakıyordu (Monitör mü? Bu kelimeyi ben nerden biliyorum?)

- Beynin Tüm veri tabanını 6.2 saniyede emdi. Böyle bişey hiç görmemişim.

Çevreme bakındığımda bilim adamlarının da aynı şaşkınlık- ta olduğunu gördüm. Buna inanmamışlardı. - Ne var canım, içimdeki merak sanırım bazı hormonlarımı harekete geçirdi ve nöronlarım da buna bağlı olarak hızlı çalıştılar, biraz baş ağrısı oldu. Sanırım bu hızın bir yan

etkisi. (Ne? Neler diyorum ben? Ben bunları nasıl biliyorum? Tabii ki bilicem "Hızlı Öğretici CS-46" modeline girdim bu normal)

Artık tüm soruların cevaplarını biliyordum. Xar beni odama götürürken hiç konuşmadık. Kafam birden dolmuştu ama yeni sorular üretmeye devam ediyordum.

- Artık dönebilirmiyim?

Xar şaşkına dönmüş hatta afallamıştı "Dönmek mi? Ama neden daha önce gelen kimse ne dönmekten söz etmişti ne de.. Neden böyle dedin?"

- Ailem orada. Benimle de işiniz bitti zaten günlerdir tüm testlerden geçtim hem de ikişer defa. Dönmek istiyorum artık.

* * *

Bilim kurulunun kararını beklerken Xar benimle değildi. Benim hakkımdaki raporu sunacak ve geri gitmek istediğimi -büyük şaşkınlık yaratacağını bile bile- kurula bildirecekti. Kapı açıktı ve bir görevli nazikçe içeri girmemi işaret etti. İçerde yüksekçe biyerde 3 yaşlıca adam (ki yaşları sanırım 800 civarıydı) oturuyordu karşılarında da bu yuvarlak odanın tam ortasında Xar ayakta duruyordu. Bana bakıp gülümsedi.

- Demek geri dönmek istiyorsun öylemi? (ortadaki adam konuşuyordu)

- Evet efendim.

- Neden ama, gezegenimizi sevmedin mi? Bir rahatsızlığın mı var?

- Hayır, aksine çok mutluyum. Öyle bişey değil.

- O zaman neden geri dönmek istiyorsun? Hem ailenin durumu da çok iyi bak. (sol tarafımdaki bir monitörde evim görünüyordu. başka bir tanesinde karım ve çocuklarım görünüyordu. Gülüyorlardı. Ama sanki daha yaşlıydılar, Karımın saçları beyazlamıştı biraz. Oğlumda birkaç santim daha uzamıştı sanki. Evin arkasını gösteren bir başka monitörde gözüme bişey çarptı. Bir mezar taşı!)

- O nedir o taş, oraya yaklaştırm. (adam başka bir görevliye bakıp başıyla 'Olur' manasında başını salladı.

Taşın üzerinde adım yazlıydı.

- Senin öldüğünü sanmalarını sağladık ve onlara iyi bakıyoruz.

- AMA NEDEN? NASIL YAPARSINIZ? (Bu geldiğimden beri ağzımı ya ikinci ya üçüncü defa kullanışımı ve bağırıyordum.)

- Lütfen sakın ol. Bunu her yeni gelen için yaparız ve şimdiye kadar hep teşekkür aldık. Bu ne saygısızlık?!

- Geri gitmek istiyorum ve bunu hemen istiyorum.

- Şimdi dışarı çık. Biz bir karar alacağız.

Dışarda çok fazla beklemedim. Kapıdan ilk çıkan Xar oldu.

- N'ooldu? izin verdiler mi?

- Evet evine döneceksin ama bu ilk defa oluyor. Bu yüzden hafızandan buradaki olaylar çıkarılacak.

- Ama neden?

- Bunun dünyada duyulmasına izin veremeyiz. Üzgünüm.

O an daha önce hiç yapmadığı şekilde daha güçlü bir köprü açtı alkıma. Bu ikimizin beyni arasında çok güçlü bir bağlantıydı. Bu sefer söylediklerini beynimin en derin yerinde hissettim. "Ben birşeyler ayarlamaya çalışacağım" ve bir göz kırptı. Sonra da bağlantıyı normal hale getirdi.

- Teşekkür ederim. Herşey için.

* * *

Beni Hızlı Öğreticiye tekrar soktular. Ama bu sefer kontrolde Xar vardı ve benzer bir işlem gerçekleştirdi. Bana daha önce "Unutmuş gibi yapmalısın" demişti. "Seni silme işleminden sonra -daha doğrusu onlar öyle sanacak- ben muayene edeceğim"

İşler yolunda gitti ve inandılar. Bilim kurulu bana birkaç soru sordu ve hiçbir şey hatırlamadığıma inandı. Bunda biraz da "Nerdeyim? Siz kimsiniz?" gibisinden sorularımın da faydası olmadı değil.

Dünyaya bu sefer kendimde götürüldüm. 6-7 saatlik bir yolculukla, ufak bir taşıma gemisinde götürüldüm. Yolculuğa sadece Xar, ben ve onun bir arkadaşı daha katıldı. O da işin farkındaydı.

Beni evimin olduğu tepenin yakınlarına bıraktılar. Xar'la vedalaştım ve gidişlerini gözden kaybolana kadar izledim. Bu gece tıpkı herşeyin başladığı o gece gibiydi.

Evime gttim ve kapıyı açan -ve hemen ardından bayılan- karıma kaçırıldığımı ve eşkiyaların elinden ancak kurtulabildiğim hikayesini anlattım. Ben gideli Dünyada tam 12 yıl olmuştu.

Sonraki yıllarda Xar beni ziyaret etmeye devam etti. Bana o testlerden birinde DNA'ya kendi DNA'larına yaptıkları değişikliğin yapıldığını ve benim de onlar gibi uzun yaşayacağımı söyledi.

Karımın ve çocuklarımın yaşlanarak öldüklerini gördüm. Savaşlar gördüm, acılar. Ülkelerin yıkılışlarına, doğuşlarına şahitlik ettim.

Bu yazıyı 652. yaşına basarken yazıyorum. Bugün 1 Ağustos 2000. Eğer kendime iyi bakarsam önümde 2-3 yüzyıl daha var.

Bazen hata mı yaptım diye düşünüyorum.

Onları bırakmak hata mıydı?.. Bilmiyorum !

Bu yazı www.bilimkurgu.cjb.net sitesinin web arşiv taramaları sonucu internette bulunmuş olup, bu sitenin devamı olan www.kayipdunya.com sitesinin yöneticisinden izin alınarak yayınlanmıştır.

YAYIN İLKELERİ....

İsmail Şahin

**“YENİ DÜNYALARDA” DERGİSİNE YAZI
GÖNDERMEK İSTEYEN OKUYUCULARIN
DİKKATİNE.....**

1 – “YENİ DÜNYALARDA” dergisi internet ortamında bulunabilen ve ne zaman çıkacağı belli olmayan .pdf formatında hazırlanan bir bilimkurgu dergisidir.

2 - “YENİ DÜNYALARDA” dergisi sadece bilimkurgu içerikli olup, bilimkurgu öykü, hikaye, makale vs. ve bilimkurguyla ilgili bilimsel yazılar dışındaki konularla ilgili (fantastik kurgu, ufo, parapsikoloji, dini, siyasi, ideolojik vs.) türde yazılar kabul edilmez.

3 - “YENİ DÜNYALARDA” dergisine gönderilen yazılar mutlaka yayınlanacak diye bir kural yoktur. Yazılar incelendikten sonra yayınlanmaya değer bulunanlar bir sonraki sayıda yayınlanacaktır.

4 - “YENİ DÜNYALARDA” dergisine gönderilen yazılarda yazarın adı-soyadı, e-posta adresi, yazının tarihi ve mümkünse yazarın kendini tanıtan bir kısım olmalıdır. Eğer yazılar başka bir yerden alındıysa veya tercüme edildiye, yazarının adı, alındığı yer, yazının tarihi vs. bilgiler mutlaka eklenmelidir.

5 - “YENİ DÜNYALARDA” dergisine gönderilen yazılardan dergi sahibi sorumlu tutulamaz. Tüm sorumluluk yazara aittir.

6 - “YENİ DÜNYALARDA” dergisine gönderilen yazılarda devletin kurum ve kuruluşlarına, özel ve tüzel kişilerin haklarına dolaylı veya doğrudan saldırı, maddi ve/veya manevi zarar görmesine yol açabilecek ifadeler olmamalıdır.

7 – “YENİ DÜNYALARDA” dergisine gönderilen yazılarda gerekli görülürse her türlü düzeltme yapılabilir.